

เทศบาลเมืองลำพูน

พิพิธภัณฑ์ชุมชนเมือง

พิ พิธภัณฑ์ที่มีชีวิต

Community Museam Lamphun Municipality

คุ้มเจ้าราชสัมพันธวงษ์

ผู้สร้าง เจ้าราชสัมพันธวงษ์ (พุทธวงษ์ ณ เชียงใหม่)
สร้างเมื่อ พ.ศ. 2455

คุ้มเจ้าราชสัมพันธวงษ์ลำพูน ปัจจุบันมีอายุครบ 98 ปี (พ.ศ.2553) นับเป็นการผ่านกาลเวลามาเนิ่นนานของคุ้มเจ้าราชสัมพันธวงษ์ลำพูน เทศบาลเมืองลำพูน โดย นายประภัสร์ ภู่เจริญ นายกเทศมนตรีเมืองลำพูนได้เห็นถึงความสำคัญของอาคารคุ้มเจ้าราชสัมพันธวงษ์ลำพูน เป็นอาคารประวัติศาสตร์รวมถึงต้องการอนุรักษ์งานสถาปัตยกรรมของตัวอาคารที่ยังมีความสมบูรณ์คงสภาพเดิม ซึ่งปัจจุบันภายในเมืองลำพูนเหลือคุ้มเจ้าที่ยังคงสภาพสมบูรณ์เพียงไม่กี่แห่งที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์และทำประโยชน์ให้การแหล่งเรียนรู้ในด้านประวัติศาสตร์ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดจนการศึกษาถึงสถาปัตยกรรมของคุ้มเจ้าราชสัมพันธวงษ์ลำพูน เพื่อเป็นแหล่งสืบค้นความรู้ให้แก่เยาวชนและผู้ที่สนใจได้เข้ามาทำการศึกษา

เจ้าอินทยงยศโชติ
เจ้าผู้ครองนครลำพูน
องค์ที่ 9

คุ้มเจ้าราชสัมพันธ์วงษ์ลำพูน (พุทธวงษ์ ณ เชียงใหม่) ปี พ.ศ. 2455 ในสมัยเจ้าหลวงจักรคำขจรศักดิ์ เจ้าผู้ครองนครลำพูนองค์ที่ 10 (พ.ศ.2454-2486) ซึ่งตรงกับรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ 6 ลักษณะของตัวอาคารเป็นเรือนสะระไน ขนาดใหญ่ 2 ชั้น ซึ่งชั้นล่างก่อด้วยอิฐถือปูน ส่วนชั้นบนประกอบด้วยไม้สัก หลังคาจั่วผสมปั้นหยา เป็นเรือนพักอาศัยของเจ้าราชสัมพันธ์วงษ์กับเจ้าหญิงส่องหล้าสัมพันธ์วงษ์และบุตรธิดา เจ้าหญิงส่องหล้าเป็นธิดาของเจ้าอินทยงยศโชติ เจ้าผู้ครองนครลำพูน องค์ที่ 9 และเจ้าแม่รถแก้ว ซึ่งเจ้าหญิงส่องหล้าเป็นน้องของเจ้าหญิงมุกดา และเจ้าจักรคำขจรศักดิ์ เจ้าผู้ครองนครลำพูน องค์ที่ 10

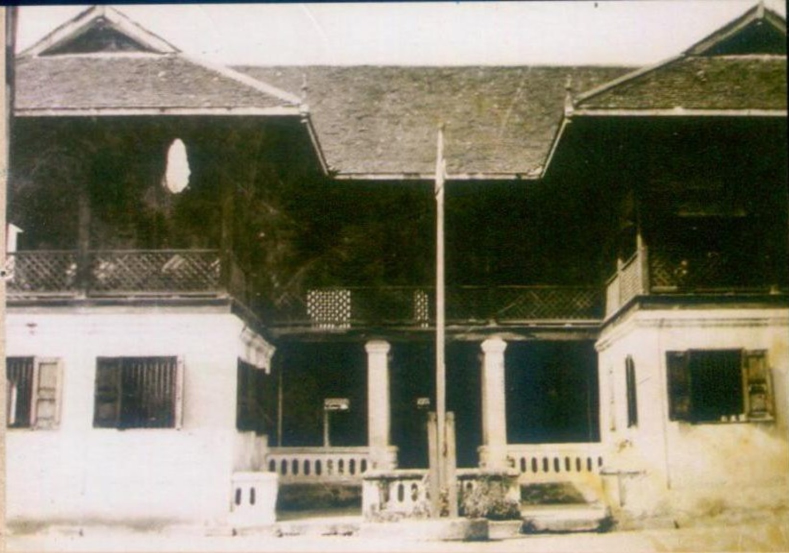
เจ้าหญิงส่องหล้าในอดีตเคยสมรสกับ เจ้าน้อยจิตตะ หลานของเจ้าหลวงเหมพินธุ์ไพจิตร เจ้าผู้ครองนครลำพูนองค์ที่ 8 มีธิดารวม 2 คน คือ 1.) เจ้าหญิงภัทรา ซึ่งต่อมาได้สมรสกับพลตรีเจ้าราชบุตร (วงษ์ตะวัน ณ เชียงใหม่)ราชบุตรของพลตรีเจ้าแก้วนวรัฐ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่องค์สุดท้าย เจ้าหญิงภัทราและเจ้าราชบุตร วงษ์ตะวัน ณ เชียงใหม่ มีธิดา 2 คนได้แก่ เจ้าหญิงพงษ์แก้ว ณ เชียงใหม่ กับเจ้าหญิงระวีพันธุ์ ณ เชียงใหม่ และ 2.) เจ้าหญิง สิริโสภาสมรสกับ เจ้าหนานบุญมี ตุงคณาทร อดีต ส.ส. คนแรกของจังหวัดลำพูน

ต่อมาภายหลังเจ้าหญิงส่องหล้า ได้สมรสอีกครั้งกับเจ้าสัมพันธ์วงษ์ (พุทธวงษ์ ณ เชียงใหม่) บุตรของเจ้าน้อยมหาวงศ์ เจ้าหญิงส่องหล้าและเจ้าราชสัมพันธ์วงษ์ มีบุตรธิดารวมกัน 9 คน ได้แก่ เจ้าหญิงรวงคำ เจ้าสุรกัณทร เจ้าวรดิษฐ์ เจ้าฤทธิ์วงษ์ เจ้าพงศ์สว่าง เจ้าสว่างสวัสดิ์ เจ้าหญิงสรวงแก้ว เจ้าหญิงฤทธิดา และเจ้ามานุรัตน์

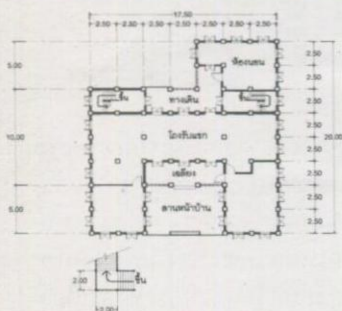
หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 (พ.ศ.2488) กลุ่มพ่อค้าชาวจีนในลำพูน ได้รวบรวมเงินเพื่อซื้อที่ดินและตัวอาคารคุ้มเจ้าราชสัมพันธ์วงษ์ จากบุตรธิดาในจำนวนเงิน 58,000 บาท ซึ่งในอดีตการซื้อที่ดินของกลุ่มพ่อค้าชาวจีนในขณะนั้นต้องให้คนจีนที่มีสัญชาติไทยเป็นผู้ซื้อเนื่องจากกฎหมาย และนโยบายของจอมพล ป.พิบูลสงครามในยุคนั้น ยังไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวเป็นเจ้า ของที่ดินในเมืองไทย กลุ่มพ่อค้าชาวจีนจึงได้ตกลงให้มีตัวแทนของกลุ่มซึ่งเป็นคนจีนที่ได้สัญชาติไทย เป็นตัวแทนซื้อคุ้มเจ้าราชสัมพันธ์วงศ์ ประกอบด้วย นายศิวะ เตียวไพรัช(เฮียชิ่ว) นายสวัสดิ์ ภู่เจริญ(โกเหย่า) นายเทียมปลิว แซ่โคว้ และนายสากล ปรีชาหาญ (หมาดำ)

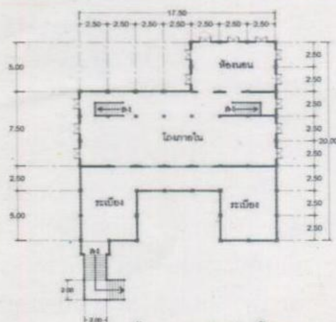
ปี พ.ศ.2495 ได้มีการเปลี่ยนชื่อจาก โรงเรียนหวุ่นเจิ้ง มาเป็นชื่อ โรงเรียนมงคลวิทยา รวมถึงการเปลี่ยนหลักสูตรการสอนตามแบบระทรวงศึกษาธิการ รวมถึงการเลิกสอนภาษาจีนตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ในช่วงเวลาแรกโรงเรียนมงคลวิทยาเปิดทำการสอนในสภาพที่ลำบากทั้งการเงิน และจำนวนนักเรียน จนกระทั่งครูเชี้ยงหรือนายถาวร เลาหกุล (กิมเชี้ยง แซ่เล้า) ได้เข้ามาดำเนินกิจการและบริหารต่อโดยเช่าอาคารสถานที่จากสมาคมชาวจีนในลำพูนเดือนละ 200 บาท ซึ่งต่อมาโรงเรียนมงคลวิทยาก็ได้เจริญรุ่งเรืองขึ้นตามลำดับ โดยได้ขยายกิจการและซื้อที่ดินสร้างโรงเรียนแห่งใหม่บริเวณทุ่งนาบ้านสันมหาพน จำนวน 5 ไร่ เมื่อปี พ.ศ.2529 โรงเรียนมงคลวิยาได้ย้ายไปทำการเปิดสอนยังโรงเรียนแห่งใหม่บนพื้นที่บริเวณดังกล่าว ทำให้สถานที่และตัวอาคารคุ้มเจ้าราช

สัมพันธ์วงษ์ลำพูนถูกทิ้งให้รกร้าง กระทั่งมีนักธุรกิจได้มาขอเช่าอาคารเปิดเป็นร้านอาหารคุ้มต้นแก้วก่อนที่จะปิดกิจการไป ต่อมาสถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท ลำพูน ได้ขอเช่าพื้นที่คุ้มเจ้าราชสัมพันธ์วงษ์ลำพูนเป็นสถานที่จัดทำรายการสถานีวิทยุจนกระทั่งหมดสัญญาลงเมื่อปี พ.ศ.2548

ปัจจุบัน(พ.ศ.2553) คุ้มเจ้าราชสัมพันธ์วงษ์ลำพูน มีอายุครบ 98 ปี ถือเป็นคุ้มเจ้าเพียงไม่กี่แห่งที่เหลืออยู่ในเมืองลำพูน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสถาปัตยกรรมอันทรงคุณค่าที่มีความสำคัญต่อประวัติศาสตร์ในนครลำพูน(จังหวัดลำพูน)

แปลนพื้นอาคารคุ้มต้นแก้ว ชั้นล่าง
มาตราส่วน 1:200

แปลนพื้นอาคารคุ้มต้นแก้ว ชั้นบน
มาตราส่วน 1:200

ผังอาคาร

ด้านหน้ามีลักษณะคล้ายรูปตัว U คือ มีมุขหน้ายื่นออกมาจากปีกทั้ง 2 ข้าง มุขทั้ง 2 เชื่อมต่อกันด้วยระเบียงยาว ด้านทิศเหนือของอาคารได้สร้างอาคารต่อออกไปอีก 2 ห้องเสาทางด้านหลัง เพื่อเป็นห้องนอน

ตัวอาคาร

เป็นเรือนขนาดใหญ่ 2 ชั้น ชั้นล่างก่ออิฐถือปูน ส่วนชั้นบนเป็นโครงสร้างไม้ เนื่องจากเป็นอาคารขนาดใหญ่ จึงมีจำนวนเสามากถึง 51 ต้น พื้นที่ใช้สอยภายในอาคารทั้งหมด 475 ตารางเมตร โดยชั้นบนส่วนของห้องนอนมีพื้นที่ใช้สอย 37.50 ตารางเมตร พื้นที่ใช้สอย ของโถงระเบียง 106.25 ตารางเมตร ส่วนมุขทั้ง 2 ด้านและ ทางเดินเชื่อมมีพื้นที่ใช้สอย 93.75 ตารางเมตร ด้านล่างพื้นที่โถงรับแขกรูปตัว U รวมเฉลียงมีพื้นที่ใช้สอย 181.50 ตารางเมตร ทางเดินด้านหลังโถง 25 ตารางเมตร ห้องนอนชั้นล่างพื้นที่ 31.25 ตารางเมตร

แผนผังพิพิธภัณฑ์ชุมชนเมือง

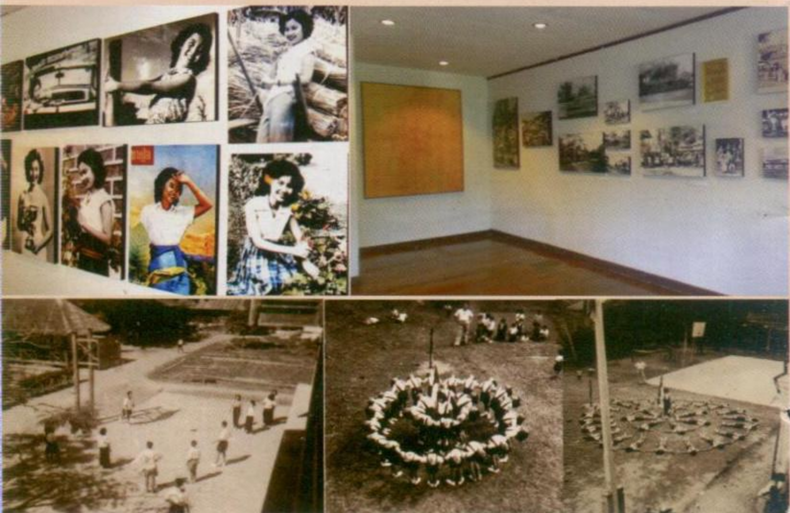

ห้องที่ ๑

เป็นห้องจัดแสดงภาพถ่าย และประวัติของคุ้มเจ้าราชสัมพันธวงษ์ นับตั้งแต่อดีตครั้งสมัยเจ้า ราชสัมพันธวงษ์ ได้พำนักพร้อมครอบครัว บริวาร จนถึงการเปลี่ยนแปลงของคุ้มเจ้าราชฯ ที่เปลี่ยนเจ้าของเป็นสมาคมจีน โรงเรียนหวุ่นเจิ้ง ต่อมาเปลี่ยนสถานะเป็นโรงเรียนมงคลวิทยาจนกระทั่งมากลายเป็นพิพิธภัณฑ์ชุมชนเมือง เทศบาลเมืองลำพูนในปัจจุบัน

ห้องที่ ๒

เป็นห้องจัดแสดงภาพถ่าย และประวัติลำพูนในอดีต พร้อมทั้งแสดงแผนที่ตัวเมืองลำพูนในอดีตปี พ.ศ. ๒๔๔๒ และภาพถ่ายสถานที่ต่างๆ ในบริเวณเขตภายในกำแพงเมืองลำพูนในอดีต อาทิเช่น ตลาด สถานีตำรวจ โรงเรียน เค้าสนาม กำแพงเมืองเดิม เป็นต้น

ห้องที่ ๓

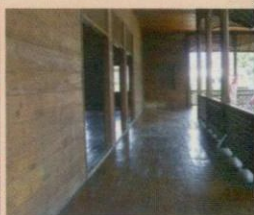
เป็นห้องจัดแสดงภาพถ่าย วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต ของเมืองลำพูนในอดีต ที่หาชมได้อยาก อาทิเช่น ปอยหลวง ก๋วยสลาก ประเพณีรดน้ำดำหัวบุคคลที่ทำชื่อเสียงให้กับลำพูนในอดีตเป็นต้น

โครงสร้างของอาคารด้านบน

เป็นโครงสร้างไม้ทั้งหมด มีเสาไม้จำนวน 48 ต้น ต่อขึ้นมาจากเสาปูน ชั้นล่าง เพื่อรับน้ำหนักหลังคา ซึ่งเป็นผืนหลังคาที่ไม่มีความลาดชันมากนัก เป็นโครงสร้างไม้มุงกระเบื้องดินขอ สันหลังคาเป็นปูน บริเวณช่วงต่อของผืนหลังคาได้ใช้สังกะสีเพื่อให้น้ำฝนไหลลง ป้องกันหลังคารั่ว ตีแผ่นไม้ชิดกันเป็นเพดาน

การประดับตกแต่ง

จุดเด่นของอาคารอยู่ที่ลักษณะของหลังคาซึ่งเป็นรูปแบบ หลังคาของเรือนไม้ที่พบในจังหวัดลำพูน ซึ่งมีการประดับตกแต่ง ส่วนยอดปั้นลม หน้าจั่ว รวมทั้งส่วนปลายของชายคา ปีกนกทั้ง 2 ด้าน ด้วยสะระไน หรือท่อนไม้กลึง ซึ่งมีสัดส่วนตามความเหมาะสมกับขนาดอาคาร โดยการประดับตกแต่งอาคารด้วย สะระไนเป็นการเพิ่มความสง่างามแก่อาคาร ทำให้การมองด้วยสายตาเกิดความรู้สึกต่อเนื่องของอาคาร หลังคาขึ้นไปจนถึงส่วนยอด กับที่ว่างโดยรอบ

หน้าที่ใช้สอย
ชั้นบนของอาคาร

ได้มีการแบ่งพื้นที่ใช้สอยด้วยการปิดกั้นผนังและระเบียงไม้ ทำให้เกิดพื้นที่ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ พื้นที่เฉพาะ คือ ห้องนอน ใช้ผนังไม้ปิดทึบตีไม้ในแนวขวาง มีการเปิดเฉพาะช่องประตู หน้าต่าง โดยอยู่ในส่วนด้านหลังของอาคาร เพื่อให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยและความเป็นส่วนตัว ซึ่งมีลักษณะเดียวกับเรือนไม้ในภาคเหนือทั่วไปที่จะสร้างห้องนอนไว้ส่วนในสุดของอาคาร โดยพื้นที่ส่วนกลางของอาคารเป็นระเบียงที่เชื่อมมุขทั้ง 2 ด้านเข้าด้วยกัน ส่วนนี้มีการปิดผนังทึบร่วมกับการเปิดผนังให้โล่ง เป็นประตูทางเข้า 3 ทาง ที่มีความกว้างประตูละ 2 เมตร เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องระหว่างระเบียงกับส่วนห้องนอนด้านหลัง และเปิดพื้นที่โล่งสำหรับเป็นทางเดินต่อกันจากมุขทั้ง 2 ด้าน ส่วนพื้นที่สำหรับประกอบกิจกรรมหรือพักผ่อนมีการปิดล้อมที่กึ่งทึบกึ่งโล่ง คือบริเวณระเบียง และมุขทั้ง 2 ด้าน ปิดล้อมด้วยไม้ระแนงตีไขว้กันเป็นตาราง เพื่อบังสายตาจากภายนอก แต่คนที่อยู่ด้านในสามารถมองออกไปด้านนอกได้ และทำให้เกิดแสงสว่างและอากาศถ่ายเทได้ดี

โครงสร้างของอาคารชั้นล่าง

เป็นเสาอิฐฉาบปูน แต่ละช่วงเสา มีความกว้าง 2.50 เมตร มีการก่อผนังทึบเพื่อรองรับน้ำหนักโครงสร้างไม้ชั้นสอง แต่ละช่วงมีการเจาะช่องหน้าต่างวงกบไม้กว้าง 1.20 เมตร ซึ่งมีเสาและผนังก่ออิฐฉาบปูน ได้ทาสีขาว เพื่อให้เกิดความสะอาดตา การประดับตกแต่งพบที่ส่วนบนของเสาและผนัง โดยการทำคิ้วบัว เป็นบัวหงายคั่นด้วยหน้ากระดานแล้วต่อขึ้นไปด้วยบัวคว่ำ เพื่อให้เกิดความรู้สึกอ่อนช้อยรับกับโครงสร้างไม้ชั้นสอง บานหน้าต่างไม้สัก มีการประดับตกแต่งที่เอื้อต่อหน้าที่ใช้สอย คือ เสาไม้มีการถากเหลี่ยมเสาออกให้เป็นเสาแปดเหลี่ยม โดยมีส่วนโค้งเพื่อสร้างความต่อเนื่องระหว่างรูปทรงสี่เหลี่ยมและแปดเหลี่ยมของเสา ในส่วนของมุข และระเบียงอาคารตกแต่งด้วยไม้ระแนงตีขวางเป็นตาราง ทำให้เกิดความโปร่งโล่ง ส่วนที่ปิดล้อมด้วยไม้ระแนง คือ ส่วนต่อลงมาจากหลังคาเป็นแผ่นวงโค้ง ส่วนที่ปิดล้อมระเบียงมีความสูงประมาณ 1 เมตร รวมทั้งปิดในส่วนเหนือประตูขึ้นไป ทำให้อาคารที่มีขนาดใหญ่ดูโปร่งโล่ง สบาย และมีการถ่ายเทของอากาศ ไม่ทึบตันจนเกินไป

ส่วนที่มีการปิดทึบ เนื่องจากต้องรับน้ำหนักของเครื่องไม้ชั้นสองของอาคาร การเจาะช่องหน้าต่างไม่สามารถเจาะให้กว้างมากได้ และมีความพยายามทำให้ชั้นล่างเป็นโถงโล่งกว้าง จึงพบว่ามีเสาปูนภายในอาคารเพียง 4 ต้น เท่านั้น แสงสว่างภายในอาคารชั้นล่างมาจากช่องประตูและหน้าต่าง พื้นที่ด้านล่างจึงเหมาะสำหรับการหลบร้อน และการทำงานที่ต้องการความสงบเมื่อกลุ่มพ่อค้าชาวจีนได้ซื้อคุ้มเจ้าราชสัมพันธวงษ์ลำพูนแล้ว ก็ได้ใช้สถานที่ดังกล่าวเป็นที่พบปะพูดคุยกันของกลุ่มพ่อค้าชาวจีนในจังหวัดลำพูน ต่อมาปี พ.ศ.2489 กลุ่มพ่อค้าชาวจีนได้ใช้อาคารสถานที่คุ้มเจ้าราชสัมพันธ์วงศ์ลำพูนเปิดสอนภาษาจีนตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1-4 โดยใช้ชื่อว่าโรงเรียนหวุ่นเจิ้ง(เจริญและเที่ยงธรรม) นอกจากจะมีการสอนภาษาจีนเป็นหลักแล้วยังเปิดสอนในวิชาอื่นๆ เช่นวิชาคำนวณ เป็นต้น

โรงเรียนหวุ่นเจิ้งเปิดสอนได้ประมาณ 4 ปี จนถึงปี พ.ศ.2492 จึงได้ปิดกิจการด้วยเหตุผล ทางการเมือง ซึ่งขณะนั้นรัฐบาลได้มีการเพ่งเล็ง สมาคมชาวจีน รวมทั้งกิจการของคนจีนเนื่องจากเป็นที่สงสัยและเกรงถึงเรื่องลัทธิคอมมิวนิสต์ที่มีการขยายตัวของลัทธิดังกล่าวในยุคนั้น จึงได้มีการจับกุมคนจีนในจังหวัดลำพูนไปกักขังไว้ที่เพชรบูรณ์ ทางสมาคมจีนจึงได้มีการขายที่ดินบางส่วนของโรงเรียนหวุ่นเจิ้ง เพื่อใช้เป็นค่าไถ่ตัวผู้ที่ถูกจับกุมซึ่งต่อมาก็ได้รับการปล่อยตัวบนพื้นที่บริเวณดังกล่าว ทำให้สถานที่และตัวอาคารคุ้มเจ้าราชสัมพันธ์วงษ์ลำพูนถูกทิ้งให้รกร้าง กระทั่งมีนักธุรกิจได้มาขอเช่าอาคารเปิดเป็นร้านอาหารคุ้มต้นแก้ว ก่อนที่จะปิดกิจการไป ต่อมาสถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท ลำพูนได้ขอเช่าพื้นที่คุ้มเจ้าราชสัมพันธ์วงษ์ลำพูนเป็นสถานที่จัดทำรายการสถานีวิทยุจนกระทั่งหมดสัญญาลงเมื่อปี พ.ศ.2548

ปัจจุบัน(พ.ศ.2553) คุ้มเจ้าราชสัมพันธ์วงษ์ลำพูน มีอายุครบ 98 ปีถือเป็นคุ้มเจ้าเพียงไม่กี่แห่งที่เหลืออยู่ในเมืองลำพูน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสถาปัตยกรรมอันทรงคุณค่าที่มีความสำคัญต่อประวัติศาสตร์ในนครลำพูน(จังหวัดลำพูน)

โรงแรมศรีลำพูน

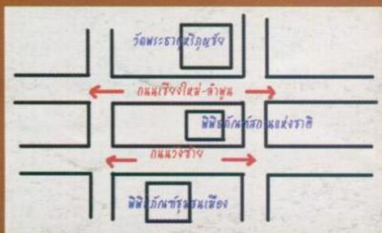

ในการนี้ทางเทศบาลเมืองลำพูนและกลุ่มกวงแหวนหละปูน ได้เห็นถึงความสำคัญของอาคารประวัติศาสตร์ รวมถึงต้องการอนุรักษ์งานสถาปัตยกรรมของตัวอาคารที่ยังความสมบูรณ์คงสภาพเดิม ซึ่งปัจจุบันเหลืออยู่เพียงไม่กี่แห่งจึงได้จัดตั้ง **"โครงการพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเทศบาล"** ซึ่งภายในพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเทศบาล(คุ้มเจ้าราชสัมพันธ์วงษ์ลำพูน) จะได้มีการจัดแสดงถึงเรื่องราวความเป็นมาจดหมายเหตุของนครเมืองลำพูนในยุคร่วมสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ การแสดงสิ่งของเครื่องใช้ วิถีชีวิตชุมชนเมืองลำพูนในอดีต ตลอดจนการสร้างลานกิจกรรม อนุรักษ์วัฒนธรรม วิถีชิวิตชุมชนเมืองลำพูน และส่งเสริมกลุ่มเยาวชนที่ต้องการแสดงออกในด้านต่างๆ ซึ่งการจัดตั้ง **"โครงการพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเทศบาล"** จะเป็นการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ พร้อมทั้งการสร้างจิตสำนึกให้คนในนครลำพูนได้เกิดความเข้าใจในความเป็นมาเป็นไปของนครลำพูน เกิดจิตสำนึกในการรักท้องถิ่นสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชนจากการให้พื้นที่การแสดงออกให้กับเยาวชนของลานกิจกรรมจากพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเทศบาลที่มีชีวิต ตลอดจนสร้างความรู้รักสามัคคีให้กับชุมชนลำพูนอย่างยั่งยืนสืบต่อไป

แหล่งเรียนรู้ ชุมชนเมือง

แหล่งเรียนรู้เรื่องราวในอดีตเมืองลำพูน
เปิดให้ผู้ที่สนใจได้ศึกษา และเรียนรู้ทุกวัน
ตั้งแต่เวลา 09.00 น. - 16.00 น.
สถานที่คุ้มเจ้าราชสัมพันธวงษ์
เลขที่ 10 ถนนวังซ้าย ตำบลในเมือง
อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
โทร. 053-511500

จัดทำโดย งานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลเมืองลำพูน
โทร. 053-511013 ต่อ 113